

Feia més d'un any que no us veieu. Moltes vegades per telèfon i per correu havíeu dit: hem de parlar, prendrem un cafè. Mai, però, havíeu concretat el dia i l'hora. Per fi, fa una setmana va aconseguir quedar al jardins del parc.

Conversa llarga, repàs general sobre les famílies, la carrera, els grans dubtes del futur... Lentament entràreu a un nivell més personal. Molta complicitat en la forma de recordar, de manifestar els sentiments i les buidors. Al final quan ja queia la tarda ell et va dir: retorna a Jesús.

A la nit, ja a casa teva, després d'un rotllo televisiu ensopit i buit, et vas recordar d'aquell *retorna a Jesús* com una mena de missatge carregat d'enigmes que et calia desxifrar. Ràpidament vas anar a la teva habitació, i com sempre que tenies una impressió important et vas posar a escriure. No era cap escrit per ningú, ni una carta, ni un article, era el cor que començava a bullir i t'arrossegava amb força. Cada paraula es menjava la següent...

Retorna a Jesús...si que ha calat la meva situació!! Ho tinc clar, he de fer un canvi; un canvi de 180 graus. No sóc gens feliç, la vida em pot, em sento quasi sempre estirat ara per això, després per allò. Segurament estic tan lligat que ni sóc lliure, ni quasi m'ho plantejo. Sóc una xifra, anotada en múltiples àmbits. Una xifra, un nom, un possible.... però sóc realment el qui sento que vull ser?

Retorna... d'acord.... a Jesús, precisament!. Li ha sortit gairebé sense pensar. Semblava la cosa més natural del món. Com és això? És clar, ja fa temps que he deixat Jesús... i com vols que hi estigui si no tinc ni temps de començar a escriure la tesi?. Jesús, Jesús... uff! M'emociona tan sols el nom. Potser si que tingui raó amb això de "retorna a Jesús"...Moltes vegades, certament, he intentat retornar-hi, almenys és el que penso, i al pocs dies sembla que s'hagi esfumat....

Han passat com a mínim dues hores. I ara estàs agenollat. Ja no escrius. Al final has sentit dintre teu que vols retornar a Jesús, però aquesta vegada has entès una cosa nova. Ha estat com una fletxa que fa diana. Difícil d'explicar. Però més o menys el que has sentit seria com.... escolta... sóc jo el que vull retornar a tu.

Jesús Renau sj.
